

особи, що виражені в ненаданні відповіді на адвокатські запити слід кваліфікувати за ознаками ст. 397 Кримінального кодексу України, що

на практиці, нажаль досить рідке явище.

Список використаних джерел

1. Про адвокатуру та адвокатську діяльність : Закон України від 5 лип. 2012 р. № 5076-VI. Верховна Рада України : [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17#Text>

2. Кримінальний кодекс України: затв. Законом України від 5 квіт. 2001 р. № 2341-III. Верховна Рада України : [сайт]. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>

Савчук Христина Миколаївна,

здобувач вищої освіти навчально-наукового інституту №1 Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник:

Марков Михайло Миколайович,

професор кафедри оперативно-розшукової діяльності Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

РОЗШУКОВА РОБОТА ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

В умовах воєнного стану розшукова робота підрозділів Національної поліції набуває актуальності. Це обумовлено значними мобілізаційними та міграційними процесами, що призводять до необхідності встановлення місця знаходження різних категорій осіб. Також результати окупаційної діяльності загарбників призводять і до необхідності своєчасної ідентифікації осіб військових злочинців та загиблих осіб, як військовослужбовців так і цивільних громадян. Правовою основою розшукової роботи підрозділів Національної поліції є Конституція України, Кримінальний і Кримінальний процесуальний кодекси України, Закони України: «Про Національну поліцію», «Про прокуратуру», «Про оперативно-розшукову діяльність», «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю», «Про правовий статус осіб, зниклих безвісти за особливих обставин», міжнародні правові акти, ратифіковані в установленому порядку, інші закони та нормативно правові акти, які регламентують напрями правоохоронної діяльності.

Безпосередньо підрозділи Національної поліції здійснюють розшук:

- підозрюваних і підсудних, що переховуються від органів досудового

слідства й суду, засуджених до покарання у вигляді позбавлення волі, які ухиляються від відбуття покарання після набрання вироку законної сили, а є також місце перебування яких не встановлено з інших причин;

- заарештованих та засуджених, які скоїли втечу з місць позбавлення волі;

- осіб, направлених судами на примусове лікування в психіатричні лікарні, та які втекли з них;

- засуджених, що переховуються від виконання виправних робіт;

- осіб, які ухиляються від адміністративного нагляду.

Крім того, підрозділи поліції проводять роботу щодо встановлення: особи невідомого трупу; особи невідомих психічно хворих та осіб що не можуть повідомити своїх установчих даних що перебувають на лікуванні в лікувальних закладах; дітей, які не можуть повідомити про себе дані в силу малолітства чи інших обставин.

Розшукову роботу підрозділів Національної поліції України координує Департамент карного розшуку [1]. Організація розшукової роботи покладається безпосередньо на керівників оперативних підрозділів. Під здійснення розшукової роботи підрозділи кримінальної поліції в межах досудового розслідування взаємодіють з органом досудового розслідування.

Розшук здійснюється оперативним підрозділом за дорученням слідчого. Закон України «Про правовий статус осіб, зниклих безвісти за особливих обставин» від 12 липня 2018 року № 2505-VIII визначає правовий статус осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, та забезпечує правове регулювання відносин, пов'язаних із встановленням та обліком, розшуком і соціальним захистом таких осіб та їхніх родичів. Відповідно до положень даного Закону особою, яка зникла безвісти, визнається фізична особа, стосовно якої немає відомостей про її місцеперебування на момент подання заявником заяви про її розшук [2] .

Особою, зниклою безвісти за особливих обставин визнається особа, зникла безвісти у зв'язку із збройним конфліктом, воєнними діями, тимчасовою окупацією частини території України, надзвичайними ситуаціями природного чи техногенного характеру. Відповідно до положень статті 4 Закону України «Про правовий статус осіб, зниклих безвісти за особливих обставин» особа набуває статусу такої, що зникла безвісти, з моменту подання заявником заяви про факт зникнення особи безвісти та її розшук або за рішенням суду. Особа вважається зниклою безвісти до моменту припинення її розшуку у порядку, передбаченому цим Законом. Заява про розшук особи, зниклої безвісти, подається до відповідного територіального органу Національної поліції України.

Наявність достатньої інформації, одержаної в установленому законом порядку про осіб безвісно відсутніх є підставою для

проведення оперативно-розшукової діяльності чітко визначеними законодавством суб'єктами.

У зв'язку з вищезазначеним, можна зробити висновок, що розшукова робота підрозділів Національної поліції України в умовах воєнного стану є критично важливою для забезпечення безпеки країни та захисту її громадян. Поліцейські в цих умовах мають виконувати складні завдання, які вимагають високого рівня професіоналізму, координації дій та спроможностей адаптуватися до надзвичайних обставин.

Розшукова робота включає в себе оперативні дії, співпрацю з іншими правоохоронними органами, використання сучасних технологій та співпрацю з громадськістю. Отже, ефективна розшукова робота оперативних підрозділів Національної поліції України - є ключовим чинником успішної протидії злочинності та забезпечення безпеки держави під час воєнного стану.

Список використаних джерел

1. Департамент карного розшуку. Офіційний сайт Національної поліції України. URL: <https://www.npu.gov.ua/pro-policiyu/struktura-nacionalnoyi-policiyi/departament-karnogo-rozshuku-u-skladi-kriminalnoyi-policiyi>.

2. Про правовий статус осіб, зниклих безвісти за особливих обставин: Закон України від 12 липня 2018 року № 2505-VIII. Відомості Верховної ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2505-19#Text>.

3. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012 року № 4651-VI. Відомості Верховної ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17/conv#n2409>.

Садовничий Богдан Олександрович,
аспірант заочної форми навчання
кафедри криміналістики та судової медицини
Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник:

Мировська Анна Всеволодівна,
професор кафедри криміналістики
та судової медицини Національної академії
внутрішніх справ, кандидат юридичних наук,
доцент

ЗМІНА СЛІДОВОЇ КАРТИНИ ЗЛОЧИНІВ У ПЕРІОД ДІЇ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ

З початком війни російської федерації проти України вітчизняне